

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/10/2026
Identifikačné číslo spisu:	7521206188
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7521206188.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Česká republika, Praha 4 - Michle, Želetavská 1525/1, IČO: 64 948 242, konajúcej prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Bratislava, Šancová 1/A, IČO: 47 251 336, zastúpenej spoločnosťou ALTER IURIS, s.r.o., Bratislava, Tolstého 9, IČO: 36 708 771, proti žalovanej I. U., narodenej XX. N.Ú. XXXX, R. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Špirkom, Košice, Nerudova 6, o zaplatenie 46 104,60 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K3-15C/130/2021, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2025 sp. zn. 1Co/34/2024, 1Co/35/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. K3-15C/130/2021-116 zo 14. júla 2023 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni peňažnú náhradu v sume vo výške 40 160,03 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 30 % ročne zo sumy 9 119,64 eura od 29. septembra 2021 do zaplatenia; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Opravným uznesením č. k. K3-15C/130/2021-150 z 15. februára 2024 opravil označenie žalobkyne v záhlaví rozsudku a výrok I. rozsudku vo výške peňažnej náhrady sumy vo výške 40 160,03 eura na správne sumu vo výške 44 164,03 eura. Opravným uznesením č. k. K3-15C/130/2021-240 z 20. novembra 2025 opravil označenie žalobkyne v záhlaví rozsudku a opravného uznesenia č. k. K3-15C/130/2021-150; výrok II. rozsudku v ktorom doplnil lehotu na plnenie 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrok III. rozsudku, tak, že žalobkyni voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

1.1. Právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 42b ods. 1 a 2 a ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola čiastočne dôvodná. V odôvodnení

uviedol, že žalobkyňa preukázala, že disponuje právoplatným rozhodnutím o svojej pohľadávke voči dlžníkovi, ako aj právoplatným rozsudkom, ktorým bola kúpna zmluva, na základe ktorej dlžník previedol nehnuteľnosť na žalovanú, voči žalobkyni vyhlásenú za právne neúčinnú. Keďže žalovaná následne predmetnú nehnuteľnosť previedla na tretiu osobu, žalobkyňa už nemohla uspokojiť svoju pohľadávku z majetku, ktorý odporovateľným právnym úkonom ušiel z majetku dlžníka, a preto sa oprávnenne domáhal peňažnej náhrady voči osobe, ktorá z tohto právneho úkonu získala prospech. Súd prvej inštancie zdôraznil, že nevyhnutným predpokladom vzniku nároku podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka je právoplatné rozhodnutie o neúčinnosti právneho úkonu. Zároveň konštatoval, že hoci veriteľ môže žalobu na určenie neúčinnosti právneho úkonu a žalobu na peňažné plnenie podať spoločne, zákon nevylučuje ani ich samostatné uplatnenie. Námitku premlčania súd odmietol s odôvodnením, že nárok na peňažnú náhradu vzniká až právoplatnosťou rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu, pričom žaloba bola podaná v zákonnej lehote. Rovnako dospel k záveru, že nejde o spotrebiteľský vzťah a že vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka nemalo vplyv na možnosť úspešne uplatniť nárok podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. Pri určení výšky peňažnej náhrady súd prvej inštancie vychádzal z toho, že rozhodujúci bol rozsah majetkového prospechu získaného žalovanou z predaja nehnuteľnosti. Skutočnosť, že časť kúpnej ceny použila na splatenie svojich záväzkov, nepovažoval za právne významnú, keďže aj tým získala majetkový prospech. Žalobe vyhovel sčasti, preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 44 164,03 eura s príslušenstvom, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, ohľadne uplatnených trov predchádzajúceho súdneho konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s ustanoveniami § 255 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. mája 2025 sp. zn. 1Co/34/2024, 1Co/35/2024 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia v napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách; odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti; žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Odvolací súd v odôvodnení skonštatoval nedôvodnosť podaného odvolania žalovanou. Stotožnil sa so skutkovými zisteniami aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, ktorý dostatočne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Zároveň zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí reagovať na každý argument strán sporu, ale iba na tie skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci. Samotná nespokojnosť žalovanej s právnymi závermi súdu prvej inštancie, preto nezakladala nepreskúmateľnosť, ani nesprávnosť rozhodnutia. Za podstatnú odvoláciu námitku považoval odvolací súd otázku premlčania nároku na peňažnú náhradu podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti zdôraznil, že odporovateľnosť právneho úkonu nemožno posudzovať ako predbežnú otázku, pretože právna neúčinnosť nastáva až právoplatnosťou rozsudku, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené. Nárok na peňažnú náhradu predstavuje samostatný nárok, ktorý vzniká až ako právny dôsledok úspešného odporovania právnemu úkonu. Z tohto dôvodu začína premlčacia lehota plynúť až odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o neúčinnosti právneho úkonu, keď mohol veriteľ svoje právo po prvýkrát úspešne uplatniť na súde. Odvolací súd preto potvrdil záver súdu prvej inštancie, že nárok žalobkyne nebol premlčaný. Stotožnil sa aj so záverom týkajúcim sa výšky peňažnej náhrady. Uviedol, že rozhodujúci je prospech, ktorý žalovaná získala z odporovateľného právneho úkonu, pričom v danom prípade predstavoval hodnotu bytu vyjadrenú kúpnu cenou vo výške 59 000 eur, za ktorú bol následne byt prevedený na tretiu osobu. Spôsob, akým žalovaná s týmito finančnými prostriedkami následne naložila, nepovažoval za právne významný. Rovnako potvrdil, že predmetný nárok nie je spotrebiteľským nárokom a že oddĺženie pôvodného dlžníka konkurzom nemalo vplyv na existenciu ani vymáhateľnosť samostatného nároku žalobkyne na peňažnú náhradu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Zároveň odmietol odvolanie žalovanej smerujúce proti zamietajúcej časti rozsudku, keďže v tejto časti jej rozhodnutím nevznikla žiadna procesná ujma, a preto nebola oprávnenou osobou na podanie odvolania podľa § 386 písm. b) CSP. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná podaním z 20. novembra 2025 dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Namietala porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu, že odvolací súd sa podľa jej názoru dostatočne nevysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami, nereagoval na jej rozhodujúce argumenty a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo neodôvodnil, čím malo dôjsť k porušeniu jej práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Zároveň tvrdila, že rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnych otázok, ktoré podľa nej neboli v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu jednotne vyriešené. Predovšetkým namietala nesprávne právne posúdenie začiatku plynutia premľacej lehoty pri nároku na peňažnú náhradu podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zastávala názor, že premľacia lehota začala plynúť už prevodom majetku na tretiu osobu, a nie až právoplatnosťou rozsudku o určení neúčinnosti právneho úkonu. Ďalej namietala nesprávne určenie výšky prospechu, keďže podľa jej názoru nemožno za prospech považovať celú kúpnu cenu nehnuteľnosti, ale len tú časť, ktorá sa reálne dostala do jej dispozície po odpočítaní splatených záväzkov a platieb uskutočnených priamo tretím osobám. Navrhla zmeniť napadnuté rozhodnutie a vo veci samej rozhodnúť, alternatívne zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň predložila návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia, keďže jeho bezprostredná exekúcia by spôsobila nenahraditeľnú majetkovú ujmu.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu v prvom rade namietala jeho oneskorené podanie a navrhla jeho odmietnutie. Z procesnej opatrnosti sa zároveň vyjadrila aj k jeho vecnému obsahu a uviedla, že žalovaná nepreukázala porušenie práva na spravodlivý proces, ale iba nesúhlasila s právnymi závermi súdov nižších inštancií. Zdôraznila, že odvolací súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Vo vzťahu k námietke premľania poukázala na ustálenú judikáтуру, podľa ktorej nárok na peňažnú náhradu podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka vzniká až po právoplatnom určení neúčinnosti právneho úkonu. Rovnako nesúhlasila s tvrdením o nesprávnom určení výšky prospechu a zastávala názor, že prospech predstavuje celá kúpna cena nehnuteľnosti. Uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) pri skúmaní podmienok odvolacieho konania zistil, že dovolanie žalovanej bolo podané oneskorene. Stručné odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP je uvedené v nasledujúcich bodoch.

6. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

7. Podľa § 438 ods. 1 CSP na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 121 ods. 1, ods. 3 až 5 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca žalovanej prevzal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dňa 10. septembra 2025 (doručenka v spise na č. l. 216). V danom prípade preto zákonná dvojmesačná lehota pripadla na pondelok 10. novembra 2025 (riadny pracovný deň). Dovolanie bolo podané elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom dňa 20. novembra 2025. Vydané opravné

uznesenia týkajúce rozsudku súdu prvej inštancie (v spise na č. l. 150 a č. l. 240), sa netýkali napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Z uvedeného dôvodu preto dovolací súd odmietol dovolanie žalovanej v súlade s § 447 písm. a) CSP ako oneskorene podané. Vzhľadom na rozhodnutie o podanom dovolaní z procesných dôvodov, dovolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, ani splnenie ďalších procesných podmienok dovolacieho konania neposudzoval.

10. Rozhodnutie o náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd v súlade s § 451 ods. 3 CSP neodôvodňuje.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.